

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 15Csp/160/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125209956  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2026  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125209956.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1 15Csp/160/2025

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: A. B., C.: XX.X.XXXX, D. E. F. C. XXXX/X, XXX XX F., prechodne bytom G. XXXX, XXX XX H. I., právne zast.: JUDr. Mgr. Radimom Komkom, LL.M., advokátom, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 41343859, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, o primerané finančné zadostučinenie 600 € s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

2 15Csp/160/2025

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 150 euro do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, počítaných zo sumy uvedenej vo výroku I. tohto rozsudku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### odôvodnenie:

7 15Csp/160/2025

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov dňa 01.12.2025 domáhala toho, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 600 Eur a náhradu trov konania.

Žalobkyňa odôvodnila žalobu tým, že na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Csp/157/2024 prebiehalo konanie o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. V tomto základnom konaní som bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v uplatňovaných nárokoch - troch neprijateľných zmluvných podmienok rozsudkom Okresného súdu Prešov, č.k. 7Csp/157/2024-68 zo dňa 7.4.2025,

v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č.k. 13CoCsp/14/2025, z 18.11.2025.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2025. Súd I. stupňa rozhodol:

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500047320 z 05.05.2014, v bode 7. Zmluvy, v znení:

„Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 a Veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto Žiadosti/Zmluvy. Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500047320 z 05.05.2014, v bode 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.2. v časti, v znení:

„Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 sa zaväzujú pri úhrade splátky alebo iného záväzku podľa tejto Zmluvy o RÚ uvádzať ako variabilný symbol číslo tejto Zmluvy o RÚ. V prípade, že tento variabilný symbol nebude uvedený, resp. bude uvedený nesprávne, čiastka sa považuje za uhradenú nie pripísaním na účet Veriteľa, ale až okamžikom, kedy dôjde k jej identifikácii zo strany Veriteľa.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. 8500047320 z 05.05.2014, v bode 14. Sankcie, v znení:

„14.1. V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“

„14.2. Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14. ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o RÚ.“

„8.5. Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril vyjadrením doručeným Okresnému súd Prešov 15.12.2025, v ktorom uviedol, že: Žalovaný popiera uplatnený nárok z dôvodu jeho neprimeranosti. Z podanej žaloby nevyplýva ohľadne svojho finančného zadostučinenia žiadne tvrdenia, ktoré by sa týkalo právnej povahy uplatňovaného nároku. Požiadavka žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie vo vzťahu ku každému určovacímu výroku je zároveň nedôvodnú a ide o opakované duplicitné uplatňovanie nároku. Z podanej žaloby nevyplýva ani žiadne zdôvodnenie sumy 200 euro ako zadostučinenia za každý 1 výrok rozsudku 7Csp/157/2024 - 68. Žalobkyňa na základe rozsudku číslo 7Csp/157/2024 - 68 už podala žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia. Konanie je vedené pod spisovou značkou 29Csp/118/2025.

3. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného vyjadrila replikou doručenou súdu 18.12.2025 tak, že nesúhlasím s tvrdeniami žalovaného uvedenými vo vyjadrení, pričom jeho jednotlivé argumenty iba preukazujú opodstatnenosť žaloby. Právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie vydaný v základnom konaní je prílohou žaloby, pričom jasne deklaruje, že v právnom vzťahu, ktorý je založený na základe zmluvy č. 8500047320 zo dňa 5.5.2014 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Tvrdenia žalovaného o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností, len odzrkadľujú jeho prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. K argumentácii žalovaného, že požiadavka žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie vo vzťahu ku každému určovacímu výroku je zároveň nedôvodnou a ide o opakované duplicitné uplatňovanie nároku, tak k tomu poukazujem na to, že uplatňované primerané finančné zadostučinenie nie je uplatňované ku každému výroku, ale ku každej súdom určenej neprijateľnej zmluvnej podmienke, takže aj v prípade, ak by súd jedným výrokom určil neprijateľnosť viacerých zmluvných podmienok neznamena, že sa bude uplatňovať PFZ k jednému výroku, stále ide o uplatňovanie PFZ, voči tej ktorej zmluvnej podmienke, ktorú súd určil za neprijateľnú. V zmysle rozhodnutia vydaného v základnom

konaní je podľa môjho názoru evidentné, že som na súde úspešne uplatnila porušenie mojich práv, ako aj povinností žalovaného ustanovených týmto zákonom resp. osobitnými predpismi, čím som naplnila hypotézu právnej normy uvedenú v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby rozhodnutie súdu v základnom konaní muselo výslovne obsahovať vo výroku porušenie konkrétneho ustanovenia. V zásade je v práve potrebné uplatňovať doslovný gramatický výklad, pričom pri citovanom ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa poukazujem navyše na formálno-systematický výklad (argumentum a rubrica), keďže účelom a zmyslom zákona je „ochrana spotrebiteľa“ a na nadpis § 3 predmetného zákona „Práva spotrebiteľa“. Nadpis a pomenovanie sú bezpochyby integrálnou súčasťou právneho predpisu, ktorým zákonodarca vyjadruje, že sa určité ustanovenia vzťahujú k určitej veci alebo inštitútu a spolu obsahovo súvisia. Je zrejmé, že uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy so žalovaným v rozpore so zákonom došlo preukázateľne k porušeniu spotrebiteľských práv a povinností žalovaným. V žiadnom prípade nemožno určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok považovať za satisfakciu, nakoľko ide o zákonný následok majúci základ v primárnom právnom vzťahu, ktorý zavinením žalovaného nebol perfektný a dokonca privodil spotrebiteľovi nielen ekonomickú ujmu. Judikované porušenia vo výroku rozhodnutia súdu je následkom porušenia povinnosti zo strany žalovaného. V žiadnom prípade nemožno výsledok základného konania vnímať ako sankciu v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pripustením takejto argumentácie žalovaného by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý má mať sankčný a odradzujúci charakter, keďže zo strany žalovaného dochádza na finančnom trhu k dlhodobému a opakujúcemu sa porušovaniu práv spotrebiteľov. Pri výklade § 3 ods. 1 písm. e) č. 108/2024 Z.z. treba akcentovať, že jeho znenie zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 180/2004 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na obvyklú argumentáciu žalovaných dodávateľov, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadosťučinenie dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom závadnom spotrebiteľskom vzťahu. Primerané zadosťučinenie podľa § 3 zákona č. 180/2024 Z.z. nemá napriek svojmu názvu nič spoločné s obdobným inštitútom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto nie je potrebné skúmať, či a ako bolo zasiahnuté do osobnostnej sféry spotrebiteľa. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považujem uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Mnou uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanom, aby sa nedopúšťal recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by kritériom posudzovania primeranosti mala byť aj recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Dávam do pozornosti, že žalovaný v základnom konaní neprejavil žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažil využiť vo svoj prospech, avšak výsledok základného konania dokazuje, že toto jeho právo súdiť sa, nemalo oporu v hmotnom práve, hoci už má skúsenosti a vedomosti z iných obdobných súdnych konaní o nesprávnosti svojej argumentácie, v ktorých už bol so svojimi právnymi názormi neúspešný. Napokon súdu je z jeho rozhodovacej činnosti dozaista známe, že žalovaný dlhodobo a vo veľkom rozsahu porušuje spotrebiteľské práva na finančnom trhu. Aj v súčasnosti napriek množstvu rozsudkov vydaných proti žalovanému, tento neustále používa nekalé obchodné praktiky a finančne sa snaží na úkor spotrebiteľov obohacovať. Z dikcie citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa a odôvodnenia dovolacieho súdu je zrejmé, že zákonodarca vôbec nestanovil podmienku vzniku, resp. preukazovania akejkoľvek ujmy. Jedná sa iba o neprípustný extenzívny výklad contra legem žalovaného. Poukazujem, že ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla nebola len v akademickej rovine, pretože porušenie zo strany žalovaného malo bezpochyby aj majetkový charakter. Zároveň uplatňovaním môjho legitímneho nároku v súdnom konaní

bol narušený nielen môj bežný život. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške nemôže splňať. S poukazom na uvedené považujem argumentáciu žalovaného za nenáležitú a navrhujem, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

4. Žalovaný nevyužil možnosť replika žalobcu vyjadriť sa duplikou.

5. Na pojednávaní dňa 31.3.2026 strany zotrvali na svojich doterajších vyjadreniach a stanoviskách.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili strany konania: žaloba na č.l. 1-2, rozsudok Okresného súdu Prešov 7Csp/157/2024-68 z 7.4.2025 na č.l. 5-14, rozsudok Krajského súdu v Prešove 13CoCsp/14/2025-150 zo dňa 18.11.2025 na č.l. 15-22, vyjadrenie žalovaného doručené súdu 15.12.2025 na č.l. 31-37, vyjadrenie žalobcu doručené súdu 18.12.2025 na č.l. 42-44, vyjadrenie žalovaného doručené súdu 16.3.2026 na č.l. 50-52.

7. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový stav:

8. Dňa 05.05.2014 bola medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom podpísaná žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru zmluva o revolvingovom úvere, kde v bode 5 údaje o požadovanom revolvingovom úvere je poskytnutá čiastka 1500 euro.

9. Okresný súd Prešov Rozsudkom č. k. 7 Csp/157 /2024 zo dňa 07.04.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 13 CoCsp /14 /2025 zo dňa 18. novembra 2025 určil zmluvnú podmienku vo výroku III, VI, VIII za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto časti rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/157/2024 nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2025.

10. Rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/157/2024 zo dňa 07.04.2025 vo výrokoch I, II, IV, V, VII nadobudol právoplatnosť dňa 21.5.2025.

11. V konaní vedenom tunajším súdom pod spisovou značkou 29Csp/118/2025 si žalobkyňa uplatnila právo na primerané finančné zadostučinenie za úspech v spotrebiteľskom spore v konaní 7Csp/157/2024 vo výrokoch I., II., IV., V., VII. rozsudku 7Csp/157/2024 zo dňa 7.4.2025

12. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci právny stav:

13. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka (1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. (3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

17. Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

18. Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o úvere dňa 05.05.2014.

19. Vo veci 7 Csp/157/2024 Okresného súdu Prešov sa žalobkyňa domáhala okrem iného určenia vyššie uvedených neprijateľných zmluvných podmienok, pričom bola v tomto smere úspešná.

20. Žalobkyňa si teda bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnila právo na plnenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

21. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností došlo. (obdobne Rozsudok Krajského súdu v Prešove 7Co/125/2019.)

22. Žalobkyňa aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7 Csp/157/2024, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby, bola nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania.

23. Z podanej žaloby ako aj z vykonaného dokazovania je zrejmé že žalobkyňa na základe úspechu v konaní 7Csp/157/2024 uplatňovala dvomi žalobami a to v tomto konaní ako aj v konaní 29Csp/118/2025 z dôvodu, že rozsudok Okresného súdu Prešov 7Csp/157/2024-68 vo svojich častiach nadobudol právoplatnosť v rôznych obdobiach s poukazom na odvolacie konanie vedené na Krajskom súde v Prešove. Zohľadňujúc uvedené, preto v konaní 29Csp/118/2025 žalobkyňa uplatňovala primerané finančné zadosťučinenie za úspech v konaní k tej časti, ktoré skôr nadobudlo právoplatnosť. Nie je preto dôvodná námietka žalovaného týkajúca sa duplicity uvedenej žaloby vo vzťahu k tomuto konaniu.

24. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 3x 50 eur, teda 150 euro v časti o určení Neprijateľných zmluvných podmienok. Žalobkyňa ako dlžník bola pritom vystavená nutnosti iniciovať riadne súdne konanie, ďalej v ňom pokračovať až do jeho záveru – rozhodnutia súdu vo veci a to za situácie, kedy bola vystavená právnej neistote vo vzťahu k svojej majetkovej sfére od 05.05.2014, kedy došlo k uzavretiu predmetnej spotrebiteľskej zmluvy až do rozhodnutia súdu dňa 18.11.2025 s právoplatnosťou 18.11.2025, teda viac než 11 rokov. Priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 150 euro je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávanií úverových zmlúv závadne konal. Preto súd priznal žalobkyni právo na primerané finančné zadosťučinenie v uvedenom rozsahu.

25. V prevyšujúcej časti žaloba bola ako nedôvodná zamietnutá.

26. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Osobitne pre výpočet trov právneho zastúpenia v časti výroku I. sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

2 15Csp/160/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.